

	INDICATIF		
	ACTIF	PASSIF	MOYEN
PRESENT	Je délie	Je suis délié	Je délie
	λύω	λύομαι	
	λύεις	λύει (η)	
	λύει	λύεται	
	λύομεν	λύομεθα	
	λύετε	λύεσθε	
IMPARFAIT	Je déliais	J'étais délié	Je déliais
	ἔλυον	ἔλυόμην	
	ἔλυες	ἔλύου	
	ἔλυε (ν)	ἔλύετο	
	ἔλύομεν	ἔλυόμεθα	
	ἔλύετε	ἔλύεσθε	
FUTUR	Je délierai	Je serai délié	Je délierai
	λύσω	λυθήσομαι	λύσομαι
	λύσεις	λυθήσῃ (ση)	λύσῃ (η)
	λύσει	λυθήσεται	λύσεται
	λύσομεν	λυθήσμεθα	λύσμεθα
	λύσετε	λυθήσεσθε	λύσεσθε
AORISTE	Je déliai	Je fus délié	Je déliai
	ἔλυσα	ἔλύθην	ἔλυσάμην
	ἔλυσας	ἔλύθης	ἔλύσω
	ἔλυσε (ν)	ἔλύθη	ἔλύσατο
	ἔλύσαμεν	ἔλύθημεν	ἔλυσάμεθα
	ἔλύσατε	ἔλύθητε	ἔλύσασθε
PARFAIT	J'ai délié	J'ai été délié	J'ai délié
	ἔλυκα	ἔλυμαι	
	ἔλυκας	ἔλυσαι	
	ἔλυκε (ν)	ἔλυται	
	ἔλυκαμεν	ἔλυμεθα	
	ἔλυκατε	ἔλυσθε	
P.-Q.-PARFAIT	J'avais délié	J'avais été délié	J'avais délié
	ἔλελύκειν (κη)	ἔλελύμην	
	ἔλελύκεις (κης)	ἔλελυσο	
	ἔλελύκει (ν)	ἔλέλυτο	
	ἔλελύκειμεν	ἔλελύμεθα	
	ἔλελύκειτε	ἔλέλυσθε	

	SUBJONCTIF			OPTATIF			IMPERATIF		
	ACTIF	PASSIF	MOYEN	ACTIF	PASSIF	MOYEN	ACTIF	PASSIF	MOYEN
PRESENT	λύω	λύομαι		λύοιμι	λυοίμην		λύε	λύου	
	λύῃς	λύῃ		λύοις	λυοίοι		λυέτω	λυέσθω	
	λύῃ	λύῃται		λύοι	λυοίτο		λύετε	λύεσθε	
	λύομεν	λυώμεθα		λύοιμεν	λυοίμεθα		λυόντων	λυέσθων	
	λύῃτε	λύῃσθε		λύοιτε	λυοίσθε				
	λύωσι (ν)	λύωνται		λύοιεν	λυοίντο				
REMARQUES. — L'imparfait + ἄν = conditionnel présent (Irréel; Gr. Ragon : 265)									
L'aoriste indicatif + ἄν = conditionnel passé (Gr. Ragon : 265, I) Mais voir 281 bis (rare)									
L'aoriste indicatif + εἰ = plus-que-parfait .									
FUTUR	λύσω	λυθήσομαι	λύσομαι	λύσοιμι	λυθσοίμην	λυσοίμην			
	λύσεις	λυθήσῃ (ση)	λύσῃ (η)	λύσοις	λυθσοίοι	λύσοιο			
	λύσει	λυθήσεται	λύσεται	λύσοι	λυθσοίτο	λύσοιτο			
	λύσομεν	λυθήσμεθα	λύσμεθα	λύσοιμεν	λυθσοίμεθα	λύσοίμεθα			
	λύσετε	λυθήσεσθε	λύσεσθε	λύσοιτε	λυθσοίσθε	λύσοίσθε			
	λύσουσι (ν)	λυθήσονται	λύσονται	λύσοιεν	λυθσοίντο	λύσοίντο			
AORISTE	λύσω	λυθήσομαι	λύσομαι	λύσαιμι	λυθείην	λυσαίμην			
	λύσῃς	λυθήσῃ (ση)	λύσῃ (η)	λύσαις	λυθείης	λύσαιο			
	λύσῃ	λυθήσεται	λύσεται	λύσαι	λυθείη	λύσαιτο			
	λύσομεν	λυθήσμεθα	λύσμεθα	λύσαιμεν	λυθεῖμεν (ημεν)	λυσαίμεθα			
	λύσατε	λυθήσεσθε	λύσεσθε	λύσαιτε	λυθεῖτε (ητε)	λυσαισθε			
	λύσωσι (ν)	λυθήσονται	λύσονται	λύσαιεν	λυθεῖεν (ησαν)	λυσαιντο			
PARFAIT	ἔλελύκα	ἔλελύμαι		ἔλελύκοιμι	ἔλελυόμην	ἔλελύκοιμην			
	ἔλελύκας	ἔλελύσαι		ἔλελύκοις	ἔλελυοίμην	ἔλελύκοιο			
	ἔλελύκε (ν)	ἔλελύται		ἔλελύκοι	ἔλελυοίτο	ἔλελύκοιτο			
	ἔλελύκαμεν	ἔλελύμεθα		ἔλελύκοιμεν	ἔλελυοίμεθα	ἔλελύκοίμεθα			
	ἔλελύκατε	ἔλελύσθε		ἔλελύκοιτε	ἔλελυοίσθε	ἔλελύκοίσθε			
	ἔλελύκασι (ν)	ἔλελύνται		ἔλελύκοιεν	ἔλελυοίντο	ἔλελύκοίντο			
P.-Q.-PARFAIT	J'avais délié	J'avais été délié	J'avais délié	L'optatif (présent, aoriste ou parfait) + ἄν = conditionnel présent (potentiel) (Gr. Ragon : 225, 264)					
	ἔλελύκειν (κη)	ἔλελύμην		L'optatif seul est employé dans les subordonnées au lieu de l'indicatif ou du subjonctif, après un verbe principal au passé (Gr. Ragon : 236 rem., 239, 240, 245, 247, 252, 257, 277, I, 281)					
	ἔλελύκεις (κης)	ἔλέλυσο		Ainsi, avec εἰ il se traduit le plus souvent par l'imparfait.					
	ἔλελύκει (ν)	ἔλέλυτο							
	ἔλελύκειμεν	ἔλελύμεθα							
	ἔλελύκειτε	ἔλέλυσθε							

	PARTICIPE			INFINITIF		
	ACTIF	PASSIF et MOYEN		ACTIF	PASSIF et MOYEN	
PRESENT	masc. fem. neutre	masc. fem. neutre		Déliant	Etant délié	
	λύων	ουσα ον		λύοντος	ομένης οντος	
	λύοντι	ούσης οντι		λύοντα	ομένης ον	
	λύοντες	ουσας οντας		λύοντων	ομένων οντων	
	λύοντα	ουσας οντας		λύοντι	ομένων οντι	
	λύοντες	ουσας οντας		λύοντα	ομένων ον	
FUTUR	masc. fem. neutre	masc. fem. neutre		Devant délier	Devant être délié	
	λύσων	σουσα σον		λύσωντος	σομένης σόντος	
	λύσονται	σουσας σοντι		λύσονται	σομένης σοντι	
	λύσονται	σουσας σοντι		λύσονται	σομένης σοντι	
	λύσονται	σουσας σοντι		λύσονται	σομένης σοντι	
	λύσονται	σουσας σοντι		λύσονται	σομένης σοντι	
AORISTE	masc. fem. neutre	masc. fem. neutre		Devant délier	Devant être délié	
	λύσας	σασα σαν		λύσας	σασας σαν	
	λύσαντος	σάσης σαντος		λύσαντα	σάσης σαν	
	λύσαντι	σάσης σαντι		λύσαντες	σάσης σαντας	
	λύσαντα	σάσης σαν		λύσαντων	σάσης σαντων	
	λύσαντες	σάσης σαντας		λύσαντι	σάσης σαντι	
PARFAIT	masc. fem. neutre	masc. fem. neutre		Devant délier	Devant être délié	
	ἔλελύκα	ἔλελύμαι		ἔλελύκα	ἔλελύμαι	
	ἔλελύκας	ἔλελύσαι		ἔλελύκας	ἔλελύσαι	
	ἔλελύκε (ν)	ἔλελύται		ἔλελύκε (ν)	ἔλελύται	
	ἔλελύκαμεν	ἔλελύμεθα		ἔλελύκαμεν	ἔλελύμεθα	
	ἔλελύκατε	ἔλελύσθε		ἔλελύκατε	ἔλελύσθε	

INDICATIF

ACTIF

PASSIF

MOYEN

PRESENT

Je délie

λύω
λύεις
λύει
λύομεν
λύετε
λύουσι (ν)

Je suis délié

λύομαι
λύει (η)
λύεται
λυόμεθα
λύεσθε
λύονται

Je délie

IMPARFAIT

Je déliais

ἔλυον
ἔλυες
ἔλυε (ν)
ἐλύομεν
ἐλύετε
ἔλυον

J'étais délié

ἐλυόμην
ἐλύου
ἐλύετο
ἐλυόμεθα
ἐλύεσθε
ἐλύοντο

Je déliais

FUTUR

Je délierai

λύσω
λύσεις
λύσει
λύσομεν
λύσετε
λύσουσι (ν)

Je serai délié

λυθήσομαι
λυθήσει (ση)
λυθήσεται
λυθησόμεθα
λυθήσεσθε
λυθήσονται

Je délierai

λύσομαι
λύσει (η)
λύσεται
λυσόμεθα
λύσεσθε
λύσονται

AORISTE

Je déliai

ἔλυσα
ἔλυσας
ἔλυσε (ν)
ἐλύσαμεν
ἐλύσατε
ἔλυσαν

Je fus délié

ἐλύθην
ἐλύθης
ἐλύθη
ἐλύθημεν
ἐλύθητε
ἐλύθησαν

Je déliai

ἐλυσάμην
ἐλύσω
ἐλύσατο
ἐλυσάμεθα
ἐλύσασθε
ἐλύσαντο

PARFAIT

J'ai délié

λέλυκα
λέλυκας
λέλυκε (ν)
λελύκαμεν
λελύκατε
λελύκασι (ν)

J'ai été délié

λέλυμαι
λέλυσαι
λέλυται
λελύμεθα
λέλυσθε
λέλυνται

J'ai délié

P.-Q.-PARFAIT

J'avais délié J'avais été délié J'avais délié

ἐλελύκειν (κη)
ἐλελύκεις (κης)
ἐλελύκει (ν)
ἐλελύκειμεν
ἐλελύκειτε
ἐλελύκεσαν

ἐλελύμην
ἐλέλυσο
ἐλέλυτο
ἐλελύμεθα
ἐλέλυσθε
ἐλέλυντο

Modèle de conjugaison active, passive et moyenne des verbes en ω

SUBJONCTIF

ACTIF PASSIF MOYEN

λύω λύομαι
λύῃς λύῃ
λύῃς λύεται
λύωμεν λυώμεθα
λύητε λύησθε
λύωσι (ν) λύωνται

OPTATIF

ACTIF PASSIF MOYEN

λύοιμι λυοίμην
λύοις λύοιο
λύοις λύοιτο
λύοιμεν λυοίμεθα
λύοιτε λύοισθε
λύοιεν λύοιντο

IMPERATIF

ACTIF PASSIF MOYEN

λύε λύου
λυέτω λυέσθω
λύετε λύεσθε
λυόντων λυέσθων

REMARQUES. — L'imparfait + ᾗν = **conditionnel présent**
(Irréel; Gr. Ragon : 265)

L'aoriste indicatif + ᾗν = **conditionnel passé** (Gr. Ragon : 265, I)
Mais voir 281 bis (rare)

L'aoriste indicatif + εἰ = **plus-que-parfait**.

Avec l'augment

ρ = ἐρρ ο = ω
α, ε = η οι = ω
αυ = ηυ ευ = { ευ
α, αι = η ηυ = { ηυ

ε = ει : dans qq. verbes (70)
ει, ι, υ, ω, η : ne changent pas

Exceptions

εἰκαζω = εἴ ου ἥκαζον
ώθέω = έώθουν
ώνέομαι = έωνούμην

λύσοιμι λυθησοίμην λυσοίμην
λύσοις λυθήσοιο λύσοιο
λύσοις λυθήσοιτο λύσοιτο
λύσοιμεν λυθησοίμεθα λυσοίμεθα
λύσοιτε λυθήσοισθε λύσοισθε
λύσοιεν λυθήσοιντο λύσοιντο

λύσω λυθῶ λύσωμαι
λύῃς λυθῇς λύῃ
λύῃς λυθῇ λύεται
λύωμεν λυθῶμεν λυώμεθα
λύητε λυθῇτε λύησθε
λύωσι (ν) λυθῶσι (ν) λύωνται

λύσαιμι λυθείην λυσαίμην
λύσειας (σαις) λυθείης λύσαιο
λύσεις (σαι) λυθείη λύσαιτο
λύσαιμεν λυθείμεν (ημεν) λυσαίμεθα
λύσαιτε λυθείτε (ητε) λύσαισθε
λύσειαν (αιεν) λυθείεν (ησαν) λύσαιντο

λύσον λύθητι λυσαι
λυσάτω λυθήτω λυσάσθω
λύσατε λύθητε λύσασθε
λυσάντων λυθέντων λυσάσθων

λελύκω λελυμένος ὤ
λελύκης ἦς
λελύκη ἦ
λελύκωμεν λελυμένοι ὤμεν
λελύκητε ἦτε
λελύκωσι (ν) ὤσι (ν)

λελύκοιμι λελυμένος εἶην
λελύκοις εἶης
λελύκοις εἶη
λελύκοιμεν λελυμένοι εἶμεν
λελύκοιτε εἶτε
λελύκοιεν εἶεν

λέλυσο
λελύσθω
λέλυσθε
λελύσθων

L'optatif (présent, aoriste ou parfait) + ᾗν = **conditionnel présent** (potentiel)
(Gr. Ragon : 225, 264)

L'optatif seul est employé dans les subordonnées au lieu de l'indicatif ou du subjonctif, après un verbe principal au passé (Gr. Ragon : 236 rem., 239, 240, 245, 247, 252, 257, 277, I, 281)
Ainsi, avec εἰ il se traduit le plus souvent par l'imparfait.

PARTICIPE

INFINITIF

ACTIF			PASSIF et MOYEN			ACTIF	PASSIF et MOYEN
masc. fém. neutre			masc. fém. neutre			Déliér	Etre délié Déliér
PRESENT	Déliant		Etant délié			λύειν	λύεσθαι
	λύων	ουσα	ον	λυόμενος	ομένη	όμενον	
	λύοντος	ούσης	οντος	λυομένου	ομένης	ομένου	
	λύοντι	ούση	οντι	λυομένω	ομένη	ομένω	
	λύοντα	ουσαν	ον	λυόμενον	ομένην	όμενον	
	λύοντες	ουσai	οντα	λυόμενοι	όμεναι	όμενα	
	λυόντων	ουσῶν	όντων	λυομένων	ομένων	ομένων	
	λύουσι	ούσαις	ουσι	λυομένοις	ομέναις	ομένοις	
	λύοντας	ούσας	οντα	λυομένους	όμενας	όμενα	
FUTUR	Devant délier		Devant être délié			Devoir délier	Devoir être délié
	λύσων	σουσα	σον	λυθησόμενος	σομένη	σόμενον	λύσειν λυθήσεσθαι
	(terminaisons du présent)		Devant délier			Devoir délier	
				λυσόμενος	σομένη	σόμενον	λύσεσθαι
AORISTE	Ayant délié		Ayant été délié			Déliér Avoir délié	Etre délié Avoir été délié
	λύσας	σασα	σαν	λυθείς	θεισα	θέν	λῦσαι λυθῆναι
	λύσαντος	σάσης	σαντος	λυθέντος	θείσης	θέντος	
	λύσαντι	σάση	σαντι	λυθέντι	θείση	θέντι	
	λύσαντα	σασαν	σαν	λυθέντα	θεισαν	θέν	
	λύσαντες	σασαι	σαντα	λυθέντες	θεισαι	θέντα	
	λυσάντων	σασῶν	σάντων	λυθέντων	θεισῶν	θέντων	
	λύσασι	σάσαις	σασι	λυθεῖσι	θείσαις	θεισι	
	λύσαντας	σάσας	σαντα	λυθέντας	θείσας	θέντα	
			Ayant délié			Déliér Avoir délié	
				λυσάμενος	σαμένη	σάμενον	λύσασθαι
PARFAIT	Ayant délié		Délié			Avoir délié	Avoir été délié
	λελυκώς	κυῖα	κός	λελυμένος	μένη	μένον	λελυκέναι λελύσθαι
	λελυκότος	κυίας	κότος				
	λελυκότι	κυῖα	κότι				
	λελυκότα	κυῖαν	κός				
	λελυκότες	κυῖαι	κότα				
	λελυκότων	κυῖων	κότων				
	λελυκόσι	κυῖαις	κόσι				
	λελυκότας	κυίας	κότα				
			Avec l'article qui le précède (immédiatement ou non) le participe signifie : <i>celui qui, ce qui</i> ... (299) Employé avec ἄν : Gr. 323.			L'infinitif précédé immédiatement ou non de l'article, signifie le fait de ... (282)	

2220

78

Modèle de conjugaison active, passive et moyenne des verbes en

		INDICATIF		
		ACTIF	PASSIF	MOYEN
PRESENT		Je délie	Je suis délié	Je délie
		λύω λύεις λύει λύομεν λύετε λύουσι (v)	λύομαι λύεαι (η) λύεται λύομεθα λύεσθε λύονται	
IMPARFAIT		Je déliais	J'étais délié	Je déliais
		ἔλυον ἔλυες ἔλυε (v) ἔλυομεν ἔλύετε ἔλυον	ἔλυόμην ἔλύου ἔλύετο ἔλυομεθα ἔλύεσθε ἔλύοντο	
FUTUR		Je délierai	Je serai délié	Je délierai
		λύσω λύσεις λύσει λύσομεν λύσετε λύσουσι (v)	λύθήσομαι λύθήσῃ (ση) λύθήσεται λύθήσομεθα λύθήσθε λύθήσονται	λύσομαι λύσει (η) λύσεται λύσομεθα λύσθε λύσονται
AORISTE		Je déliai	Je fus délié	Je déliai
		ἔλυσα ἔλυσας ἔλυσε (v) ἔλυσαμεν ἔλυσατε ἔλυσαν	ἔλύθη ἔλύθης ἔλύθη ἔλύθημεν ἔλύθητε ἔλύθησαν	ἔλυόμην ἔλύσω ἔλύατο ἔλύομεθα ἔλύσασθε ἔλύαντο
PARFAIT		J'ai délié	J'ai été délié	J'ai délié
		ἔλυον καὶ ἔλυον κας ἔλυον κε (v) ἔλυον καμεν ἔλυον κατε ἔλυον κασι (v)	ἔλελυμαι ἔλελυσαι ἔλελυται ἔλελυμεθα ἔλελυσθε ἔλελυνται	
P.-Q.-PARFAIT		J'avais délié	J'avais été délié	J'avais délié
		ἔλελύον καὶ (χη) ἔλελύον κας (χης) ἔλελύον και (v) ἔλελύον καμεν ἔλελύον κατε ἔλελύον κασαν	ἔλελύμην ἔλελύσο ἔλελύτο ἔλελύμεθα ἔλελύσθε ἔλελύντο	

SUBJONCTIF			OPTATIF			IMPERATIF		
ACTIF	PASSIF	MOYEN	ACTIF	PASSIF	MOYEN	ACTIF	PASSIF	MOYEN
λύω	λύομαι		λύοιμι	λύοίμην		λύε	λύου	
λύης	λύῃ		λύοις	λύοιο		λυέτω	λυέσθω	
λύῃ	λύῃται		λύοι	λύοιτο				
λύωμεν	λυώμεθα		λύοιμεν	λυοίμεθα		λύετε	λύεσθε	
λύητε	λύησθε		λύοιτε	λύοισθε		λυόντων	λυέσθων	
λύωσι (ν)	λύονται		λύοιεν	λύοιντο				

REMARQUES. — L'imparfait + ἄν = **conditionnel présent** (Irréel; Gr. Ragon : 265)

L'aoriste indicatif + ἄν = **conditionnel passé** (Gr. Ragon : 265, I) Mais voir 281 bis (rare)

L'aoriste indicatif + εἰ = **plus-que-parfait**.

λύσω	λυθῶ	λυσώμαι	λύσαιμι	λυθείην	λυσαίμην
λύσῃς	λυθῇς	λυσῃ	λύσαις (σαις)	λυθείης	λυσαιο
λύσῃ	λυθῇ	λυσῃται	λύσαι	λυθείη	λυσαιτο
λύσωμεν	λυθώμεν	λυσώμεθα	λυσάιμεν	λυθείμεν (ημεν)	λυσάιμεθα
λύσητε	λυθήτε	λυσήσθε	λυσάιτε	λυθείτε (ητε)	λυσάισθε
λύσωσι (ν)	λυθῶσι (ν)	λυσώνται	λυσάιεν	λυθείεν (ησαν)	λυσάιντο

λέλυκω	λελυμένος ὦ	ἤκω	λέλυκοιμι	λελυμένος εἶην	
λέλυκῃς		ἤκῃς	λέλυκοις	εἶης	
λέλυκῃ		ἤκῃ	λέλυκοι	εἶη	
λέλυκωμεν	λελυμένοι ὦμεν		λέλυκοιμεν	εἶμεν	λέλυσο
λέλυκῃτε		ἤκῃτε	λέλυκοιτε	εἶτε	λέλυσθω
λέλυκωσι (ν)		ὦσι (ν)	λέλυκοιεν	εἶεν	λέλυσθε
					λέλυσθων

L'optatif (présent, aoriste ou parfait) + ἄν = **conditionnel présent** (potentiel) (Gr. Ragon : 225, 264)

L'optatif seul est employé dans les subordonnées au lieu de l'indicatif ou du subjonctif, après un verbe principal au passé (Gr. Ragon : 236 rem., 239, 240, 245, 247, 252, 257, 277, I, 281)

Ainsi, avec εἰ il se traduit le plus souvent par l'imparfait.

Avec l'augment

ρ̣ = ἐρρ	ο = ω
α, ε = η	οι = φ
αυ = ηυ	ευ = { ευ
φ, αι = η	ηυ { ηυ

ε = ει : dans qq. verbes (70)
ει, ι, υ, ω, η : ne changent pas

Exceptions

εἰκαζω = εἶ ου ἥκαζον
ὠθέω = ἐώθουν
ὠνέομαι = ἐωνούμην

λῦσον	λύθητι	λῦσαι
λυτάτω	λυθήτω	λυάσθω

λύσατε	λύθητε	λύσασθε
λυάντων	λυέντων	λυάσθων

2220-78

PARTICIPE

ACTIF

masc. fém. neutre

Déliant

λύων	οὐσα	ον
λύοντος	ούσης	οντος
λύοντι	ούση	οντι
λύοντα	ουσάν	ον
λύοντες	ουσαι	οντα
λύόντων	ουσών	όντων
λύουσι	ούσαις	ουσι
λύοντας	ούσας	οντα

PRESENT

Devant délier

λύσων σουσα σον

(terminaisons du présent)

Ayant délié

λύσας	σασα	σαν
λύσαντος	σάσης	σαντος
λύσαντι	σάση	σαντι
λύσαντα	σασάν	σαντα
λύσαντες	σασαι	σαντα
λύσάντων	σασών	σάντων
λύσασι	σάσαις	σασι
λύσαντας	σάσας	σαντα

AORISTE

Ayant délié

λελυώς	κυία	κός
λελυκότος	κυίας	κότος
λελυκότι	κυία	κότι
λελυκότα	κυίαν	κότα
λελυκότες	κυίαι	κότα
λελυκότων	κυίων	κότων
λελυκόσι	κυίαις	κόσι
λελυκότας	κυίας	κότα

PARFAIT

PASSIF et MOYEN

masc. fém. neutre

Estant délié

λυόμενος	ομένη	όμενος
λυομένου	ομένης	ομένου
λυομένῳ	ομένη	ομένῳ
λυομένων	ομένην	ομένων
λυόμενοι	όμεναι	όμενα
λυομένων	ομένων	ομένων
λυομένοις	ομένας	ομένοις
λυομένους	ομένας	ομένα

Devant être délié

λυθήσμενος σόμενη σόμενος

Devant délier

λυόμενος σόμενη σόμενος

Ayant été délié

λυθείς	θείσα	θέν
λυθέντος	θείσης	θέντος
λυθέντι	θείση	θέντι
λυθέντα	θείσαν	θέντα
λυθέντες	θείσαι	θέντα
λυθέντων	θεισών	θέντων
λυθείσι	θείσαις	θείσι
λυθέντας	θείσας	θέντα

Ayant délié

λυόμενος σόμενη σόμενος

Délié

λελυμένος μένη μένον

Avec l'article qui le précède (immédiatement ou non) le participe signifie : celui qui, ce qui (299)

Employé avec ἄν : Gr. 323.

Droits réservés. — Procure F. I. C., Laprairie, P. Q.

INFINITIF

ACTIF PASSIF et MOYEN

Déliant Etre délié
λύειν λυέσθαι

Devoir délier Devoir être délié
λύσειν λυθήσεσθαι

Devoir délier
λύσεσθαι

Déliant Etre délié
Avoir délié Avoir été délié
λύσαι λυθῆναι

Déliant Avoir délié
λύσασθαι

Avoir délié Avoir été délié
λελυκέναι λελύσθαι

L'infinifit précédé immédiatement ou non de l'article, signifie le fait de ... (282)

INDICATIF

ACTIF

PASSIF

MOYEN

PRESENT	Je délie	Je suis délié	Je délie
	λύω	λύομαι	
	λύεις	λύει (η)	
	λύει	λύεται	
	λύομεν	λύομεθα	
	λύετε	λύεσθε	
	λύουσι (ν)	λύονται	

IMPARFAIT	Je déliais	J'étais délié	Je déliais
	ἔλυον	ἔλυόμην	
	ἔλυες	ἔλύου	
	ἔλυε (ν)	ἔλύετο	
	ἔλύομεν	ἔλυόμεθα	
	ἔλύετε	ἔλύεσθε	
	ἔλυον	ἔλύοντο	

FUTUR	Je délierai	Je serai délié	Je délierai
	λύσω	λυθήσομαι	λύσομαι
	λύσεις	λυθήσει (ση)	λύσει (η)
	λύσει	λυθήσεται	λύσεται
	λύσομεν	λυθήσόμεθα	λύσόμεθα
	λύσετε	λυθήσεσθε	λύσεσθε
	λύσουσι (ν)	λυθήσονται	λύσονται

AORISTE	Je déliai	Je fus délié	Je déliai
	ἔλυσα	ἔλύθην	ἔλυσάμην
	ἔλυσας	ἔλύθης	ἔλύσω
	ἔλυσε (ν)	ἔλύθη	ἔλύσατο
	ἔλύσαμεν	ἔλύθημεν	ἔλυσάμεθα
	ἔλύσατε	ἔλύθητε	ἔλύσασθε
	ἔλυσαν	ἔλύθησαν	ἔλύσαντο

PARFAIT	J'ai délié	J'ai été délié	J'ai délié
	λέλυκα	λέλυμαι	
	λέλυκας	λέλυσαι	
	λέλυκε (ν)	λέλυται	
	λέλυκαμεν	λέλυμεθα	
	λέλυκατε	λέλυσθε	
	λέλυκασι (ν)	λέλυνται	

P.-Q.-PARFAIT	J'avais délié	J'avais été délié	J'avais délié
	ἔλελύκειν (κη)	ἔλελύμην	
	ἔλελύκεις (κης)	ἔλέλυσο	
	ἔλελύκει (ν)	ἔλέλυτο	
	ἔλελύκειμεν	ἔλελύμεθα	
	ἔλελύκειτε	ἔλέλυσθε	
	ἔλελύκεσαν	ἔλέλυντο	

ACTIF

λύω
λύης
λύη
λύομεν
λύητε
λύωσι

REM
(Ir)

L'a

L'a

λύσω
λύης
λύη
λύομεν
λύητε
λύωσι

λέλυκω
λέλυκης
λέλυκη
λέλυκωμεν
λέλυκητε
λέλυκωσι